

Χειροτονία νέου Ιερέα από τον Μητροπολίτη Θαυμακού στον Ιερό Ναό Φανερωμένης Χολαργού

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Σε κλίμα κατάνυξης, πνευματικής χαράς και αγαλλίασης τελέσθηκε την Κυριακή 21 Ιανουαρίου η χειροτονία εις Πρεσβύτερον του Διακόνου π. Αμφιλοχίου Διαμαντίδη στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού.

Το ιερό Μυστήριο τέλεσε ο Πανιερώτατος **Μητροπολίτης Θαυμακού κ. Ιάκωβος**, Καθηγούμενος της ιεράς, ιστορικής και σεβασμίας Μονής Ασωμάτων Πετράκη της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, κατόπιν σχετικής εντολής και ευλογίας του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου. Οι ενορίτες αναφώνησαν το «Ἄξιος!» και ευχήθηκαν στον νέο Ιερέα, ο οποίος δένει το αντίδωρο, γλυκά και ως ευλογία μία εικόνα της Παναγίας Φανερωμένης.

Στη μεστή θεολογικού λόγου και συγκινήσεως προσλαλιά του, ο νεοχειροτονηθείς ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Μέσα στην Εκκλησία καλούμαστε να συνυπάρχουμε αρμονικά μεταξύ μας, καθώς σ' αυτήν την κοινωνία της Εκκλησίας, αποκαλύπτεται και φανερώνεται και η κοινωνία της αγάπης του Θεού, και εκεί ο άνθρωπος ελεύθερα μπορεί να απαντά θετικά στην πρόσκληση της αγάπης του Θεού, και τότε η ζωή του αρχίζει να κατανοεί την ιεράρχηση των προσωπικών και πνευματικών του αναγκών.

Αυτό εξάλλου, μας διδάσκει και ο Χριστός στην σημερινή υμνολογία αλλά και Ευαγγελική περικοπή, καθώς αποδεικνύεται πλούσιος και συνεχής ευεργέτης των ανθρώπων. Αποστέλλει τα δώρα Του, την ευλογία Του και την αγάπη Του σ' όλους, και στους ευγνώμονες, που είναι οι λιγότεροι, και τους αγνώμονες, που είναι οι περισσότεροι. Γι' αυτό και εδώ στη θεραπεία των δέκα λεπρών, ενώ προγνώριζε την αχαριστία των εννέα, εντούτοις παρέχει την χάρη Του σ' όλους.

Έτσι η αγνωμοσύνη των εννέα, «δεν εκώλυσε τον Ιησούν τους αναξίους ευεργετήσαι». Ο Χριστός λοιπόν ευεργετεί τους ανθρώπους, γιατί σκοπός Του είναι «ίνα σωθή ο κόσμος δι' Αυτού». Να τους κάνει παιδιά του Θεού «ίνα την υιοθεσίαν πάντες απολάβωμεν». Δίχως διακρίσεις και δίχως διαχωρισμούς, κατά τον λόγο της Αγίας Γραφής ότι, «διήλθεν ευεργετών και ιώμενος πάντας».

Μπροστά σ' αυτή την πλούσια και καθολική ευεργεσία του Θεού, που αγωνιά για τη δική μας σωτηρία, που μας «καταδιώκει» για να μας διασώσει, όπως άλλωστε και ο Ψαλμικός στιχός υπογραμμίζει· «το έλεος Σου Κύριε καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου», ο άνθρωπος πρέπει να αισθάνεται συγκλονισμένος.

Μέσα σ' αυτήν την ατμόσφαιρα, της εμής ευεργεσίας του, δεν θα μπορούσα να είμαι αχάριστος διά το πλήθος των δωρεών του εις εμέ, καθώς σήμερα Σεβασμιώτατε δια των τιμίων χειρών σας, θα μου δωρήσετε και θα με εισαγάγετε στον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, αυτού του πρεσβυτέρου.»

